

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare declarate de condamnat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 18 iulie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Zavtoniev Ion Vladimir, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 14.04.2016 – 18.07.2017;*
2. *Instanța de recurs: 21.08.2017 - 27.09.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 18 iulie 2017, Zavtoniev Ion Vladimir a fost condamnat în baza art. 264/1 alin.(3) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituia 11 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Zavtoniev Ion Vladimir, la data de la 22 decembrie 2015, aproximativ la ora 19:30, conducând mijlocul de transport de model „Vaz 2106”, cu n/î XXXXX pe drumul central din s. Doroțcaia, r-nul Dubăsari, a fost stopat de către colaboratorii IS AS al SST și AR a IP Dubăsari, aflați în exercițiul funcțiunii. În urma discuției Zavtoniev Ion Vladimir a fost suspectat în întrebuițarea băuturilor alcoolice, deoarece se simțea miros puternic de alcool, de aceea colaboratorii poliției rutieră i-au propus să treacă examenul medical în vederea stabilirii faptului consumului de alcool, însă numitul a refuzat categoric efectuarea testului la aparatul „Drager Alcooltest” și prelevarea probelor biologice la Spitalul raional Criuleni.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Zavtoniev Ion Vladimir, a comis infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(3) Cod penal, conform indicilor calificativi: „Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică și de la

examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical”.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs inculpatul Zavtoniev Ion, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa de sub învinuirea imputată.

În motivarea recursului a invocat următoarele motive:

– instanța de fond și-a bazat sentința de condamnare doar pe declarațiile date de către colaboratorii de poliție în calitate de martori, contrar prevederilor art. 90 alin. (3) Cod de procedură penală, astfel că, apărarea a înaintat un demers pentru excluderea acestora în calitate de martori, deoarece martorii Iacub, Pogreban și Ivanov, sunt autorii raportului întocmit la data de 22 decembrie 2015, demers care însă nu a fost soluționat de către instanță, menționându-se că instanța se va expune la emiterea sentinței;

– instanța de fond neîntemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor Ciudin Mihail, Gherlac Tatiana și a inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, deși aceștia au menționat că ei nu au fost stopați de către poliție, dar se aflau peste drum la 10 m de automobil;

– instanța de fond neîntemeiat a respins declarațiile martorului Ciudin Mihail, care a menționat că a fost șantajat de către colaboratorii de poliție, invocând faptul că acesta nu a depus nici-o plângere la organele de drept, și nu a luat în considerație că anume inculpatul s-a adresat cu o plângere Procurorului General al RM, la care nu a primit nici-un răspuns;

– inculpatul a mai indicat că, nu s-au luat în considerație contradicțiile în declarațiile martorilor și anume, martorul Ivanov a declarat că automobilul de modelul „Vaz 2106” cu n/î XXXXX, s-a oprit la 100 metri, de la automobilul poliției iar martorul, Pogreban, a indicat că automobilul condus de inculpat s-a oprit la o distanță de 20 metri de automobilul poliției;

– recurentul a considerat că raportul din 22.12.2015, întocmit de către martorul Ivanov, confirmă că automobilul nu a fost ridicat din lipsa de evacuator, dar și din cauza că el a aruncat cheile în fântână, iar raportul dat nu a fost semnat de către martori pentru că nu i-a găsit la acel moment, însă nu le-a propus nici martorilor Gatman și Ciudin, care erau prezenți și nu i-a înmânat inculpatului copia acestuia pentru a-l contesta, întocmindu-l doar după ce Zavtoniev Ion s-a adresat cu o plângere la Procuratura Generală;

– recurentul a considerat că procesele-verbal de confruntare sunt în favoarea sa, deoarece inculpatul cât și martorii Ciudin Mihail și Gherlac Tatiana, au relatat că la volanul automobilului se afla anume Gherlac Tatiana;

– recurentul a susținut că instanța de fond neîntemeiat l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, fără a aplica prevederile art. 2 alin. (3) al Legii cu privire la amnistie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, a fost respins ca nefondat recursul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Zavtoniev Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(3) Cod penal.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina sa, instanța de recurs a constatat că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de instanța de recurs, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținută în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Astfel, instanța de recurs a considerat neîntemeiate alegațiile inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, precum că instanța de fond și-a bazat sentința de condamnare doar pe declarațiile date de către colaboratorii de poliție în calitate de martori, contrar prevederilor art. 90 alin. (3) Cod de procedură penală, însă apărarea a pledat pentru excluderea acestora în calitate de martori, deoarece martorii Iacub, Pogreban și Ivanov, sunt autorii raportului întocmit la data de 22 decembrie 2015, demers care însă nu a fost soluționat de către instanță, menționându-se că instanța se va expune la emiterea sentinței.

În acest context, instanța de recurs a notificat prevederile art. 90 alin. (3) pct. 3) Cod de procedură penală și a menționat că martorii Ivanov Vitalie, Iacub Sergiu și Pogreban Dorin, nu au calitatea de reprezentanți a careva parte a procesului penal așa cum invocă inculpatul, or, aceștia dețin funcțiile de colaboratori de poliție ai Inspectoratului de Poliție Dubăsari, aflați în exercițiul funcțiunii și respectiv au fost audiați în calitate de martori la constatarea refuzului inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, de a trece testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Colegiul a reiterat că martorii Ivanov Vitalie, Iacub Sergiu și Pogreban Dorin, sunt colaboratori ai organelor afacerilor interne, împuterniciți prin lege și atribuțiile funcționale de a stopa criminalitatea și a o curma, iar în exercitarea atribuțiilor sale se conduc de Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, Codul de procedură penală, Constituția Republicii Moldova, cât și alte acte normative, adică aceștia au calitatea de reprezentanți ai statului în combaterea fenomenului infracțional și investigarea infracțiunilor.

La acest punct, instanța de recurs a reținut că calitatea acestora de reprezentant al statului în investigarea infracțiunilor și combaterea criminalității, colaboratorii de poliție sunt împuterniciți de a exercita în numele statului unele funcții delegate prin lege, însă aceștia nu au calitatea de reprezentant al organelor de resort, electiv centrale sau locale și nici într-un caz nu reprezintă autoritățile de stat în instanța de judecată nemijlocit în cadrul procesului penal, situație, care ar face inadmisibilă audierea lor.

Instanței de recurs nu a reținut drept veridice nici alegațiile recurentului cu privire la ignorarea declarațiilor martorului Ciudin Mihail, care ar fi menționat că

dânșii nu au fost stopați de către colaboratorii de poliție, dar se aflau peste drum la 10 metri, de automobilul de modelul „Vaz 2106” cu n/î XXXXX, or, însuși martorul dat a depus declarații contradictorii în cadrul urmăririi penale, cât și a cercetării judecătorești. Astfel că, conform procesului-verbal de confruntare din 12 martie 2016 între Zavtoniev Ion Vladimir și Ciudin Mihail, ultimul și-a schimbat declarațiile și a afirmat că la volanul automobilului în momentul stopării de către colaboratorii de poliție se afla Gherlac Tatiana, iar motivul schimbării declarațiilor, a fost unul neclar și anume că a primit refuz de a pleca peste hotarele Republicii Moldova în Israel. Totodată, martorul a susținut că la momentul apropierea colaboratorilor de poliție se aflau în mijlocul de transport, iar după plecarea polițiștilor, Zavtoniev Ion Vladimir cu Gherlac Tatiana Gheorghe, s-au urcat în mijlocul de transport și au plecat acasă, deși aceste declarații contravin relatărilor inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, care susține că erau deja coborâți din mijlocul de transport la apariția colaboratorilor de poliție, iar după plecarea acestora au împins mijlocul de transport cu mâinile și l-au lăsat în gospodăria lui Ciudin Mihail.

Tot aici, instanța de recurs a indicat că și declarațiile martorului Gherlac Tatiana, sunt contradictorii, în situația în care aceasta afirmă că unul dintre colaboratorii de poliție i-a cerut pașaportul tehnic al automobilului și i-a luat cheile din mână, or, martorul Pogreban Dorin a confirmat că pașaportul tehnic a fost predat anume de către inculpatul Zavtoniev Ion, care a coborât nemijlocit de la volanul automobilului, totodată, martorul Iacub Sergiu a confirmat că ei intenționau să ridice automobilul la fața locului unde a fost stopat, însă din motiv că Zavtoniev Ion Vladimir a aruncat cheile, nu au avut posibilitatea să-l ridice și l-au rugat pe Ciudin Mihail să împingă automobilul de modelul „Vaz 2106” cu n/î XXXXX, în ograda casei acestuia.

Instanța de recurs a apreciat critic declarațiile martorului Gherlac Tatiana, precum că anume dânsa ar fi fost la volanul automobilului de modelul „Vaz 2106” cu n/î XXXXX, de vreme ce acest fapt este contrazis de către martorii Iacub Sergiu, Ivanov Vitalie și Pogreban Dorin, care au confirmat că în momentul stopării vehiculului inculpatul Zavtoniev Ion Vladimir a coborât anume din partea stângă, adică de la șofer, iar martorul Gherlac Tatiana a coborât din automobil pe ușa din partea dreaptă.

Totodată, martorul Gatman Mihail, a confirmat în ședința instanței de fond că a încercat să-l convingă pe Zavtoniev Ion Vladimir să treacă testul la alcoolemie, la ce ultimul a relatat că nu dorește și nu o va face, totodată, menționându-i că se va clarifica singur.

În opinia instanței de recurs versiunea inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, de referință la faptul că dânsul nu a condus automobilul și acesta era parcat, este una declarativă și formulată doar cu scopul inducerii instanței de judecată în eroare, în vederea eludării de la răspunderea penală pentru refuzul de a trece testarea alcoolsopică.

Instanța de recurs a respins și argumentele inculpatului precum că prima instanță neîntemeiat a respins declarațiile martorului Ciudin Mihail, care a menționat că a fost șantajat de către colaboratorii de poliție, invocând faptul că acesta nu a depus nici o plângere la organele de drept, și nu a luat în considerație că anume inculpatul

s-a adresat cu o plângere Procurorului General al RM, la care nu a primit nici un răspuns.

În acest sens, s-a reținut că la materialele cauzei penale este anexată plângerea inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, depusă în adresa Procuraturii Generale, conform căreia acesta solicită tragerea la răspundere penală a colaboratorilor Inspectoratului de Poliție Dubăsari, Iacub Sergiu, Ivanov Vitalie, Gatman Mihail și Pogreban Dorin, pentru pretinsele fapte că la data de 22 decembrie 2015, aproximativ la ora 15.00, aceștia aflându-se în s. Doroțcaia, r. Dubăsari, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu automobilul poliției cu n/î XXXXX, i-au verificat actele mijlocului de transport al său, inclusiv, au menționat și faptul că el a condus automobilul, fiind în stare de ebrietate alcoolică, și i-au solicitat 2000 lei pentru a nu documenta cazul. (f. d. 227, vol. I). Pe faptele date, prin ordonanța procurorului în Procuratura r. Dubăsari, Gherb Vitalie, din 04 mai 2016, s-a dispus refuzul în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. 1PR-14/16, din motiv că nu s-a constatat existența elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 324, art. 327 și art. 328 Cod penal (f.d.94-96, vol. I).

Așa dar, instanța de recurs a constatat, că cele deplânse de către inculpatul Zavtoniev Ion Vladimir, și motivarea schimbării declarațiilor de către martorul Ciudin Mihail privind pretinsa influență a martorului Ciudin Mihail, nu s-au adevărit, nefiind confirmat prin careva probe, mai mult ca atât la materialele cauzei este anexată solicitarea OUP al SUP al Inspectoratului de Poliție Dubăsari, Fisarevschi Ilie, conform căreia se solicită instanței judecătorești eliberarea copiilor proceselor-verbale de audiere a martorilor, Gherlac Tatiana și Ciudin Mihail, în legătură cu necesitatea investigării cauzelor penale XXXXX, pornite conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 312 Cod penal.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs a conchis, că nu sunt careva temeieri de a pune la îndoială concluzia instanței de fond privind aprecierea critică a declarațiilor martorului Ciudin Mihail, având în vedere că pretinsele acțiuni ilegale ale colaboratorilor de poliție, invocate de către inculpat și martor în cele din urmă nu s-au adevărit, iar pe faptul depunerii declarațiilor vădit false de către Ciudin Mihail, organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Dubăsari a pornit o cauză penală.

La fel, a fost respins și argumentul invocat de către inculpatul Zavtoniev Ion Vladimir, precum că nu s-au luat în considerație contradicțiile în declarațiile martorilor, și anume, martorul Ivanov a declarat că automobilul de modelul „Vaz 2106” cu n/î XXXXX, s-a oprit la 100 de metri de la automobilul poliției, iar martorul Pogreban Dorin a indicat că automobilul condus de inculpat s-a oprit la o distanță de 20 metri de automobilul poliției, or, martorul Ivanov Vitalie a menționat, că fiind aprins girofarul automobilului de serviciu cu care se deplasa, automobilul de modelul „Vaz 2106” nu s-a supus cerințelor și a continuat deplasarea, oprindu-se pe partea stângă a unei stradele, adică acesta nu a comunicat careva date referitor la distanța la care s-a oprit automobilul condus de către inculpat, iar martorul Pogreban Dorin a menționat că automobilul de modelul „Vaz 2106” cu numere transnistrene, s-a oprit la o distanță de peste 20 de metri, pe partea stângă a drumului, lângă o casă.

Așa dar, instanța de recurs a constatat că nu există careva contradicții în declarațiile martorilor Ivanov Vitalie și Pogreban Dorin, de vreme ce martorul, Ivanov Vitalie, nu a indicat distanța aproximativă de la care s-a oprit automobilul condus de către inculpat, dar a specificat că anume la poarta unei gospodării, lucru confirmat și de către martorul Pogreban Dorin, care pe lângă faptul dat, a specificat că automobilul condus de către inculpat s-a oprit la o distanță de aproximativ 20 de metri, de automobilul poliției.

În cazul de față, Colegiul a considerat necesar să specifice și să motiveze considerentul pe care s-a axat la menținerea concluziei primei instanțe, bazate inclusiv pe declarațiile martorilor Ivanov Vitalie, Iacub Sergiu, Gatman Mihail și Pogreban Dorin, prin faptul că declarațiile acestor martori sunt consecvente și coroborează cu celelalte probe administrate la caz, având rolul activ în vederea determinării existenței elementelor constitutive ale infracțiunii comise de către inculpatul, Zavtoniev Ion Vladimir.

Sub acest aspect, instanța de recurs a remarcat faptul că declarațiile inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, urmează a fi privite drept o metodă de apărare inventată de către dânsul, iar declarațiile martorilor Ciudin Mihail și Gherlac Tatiana au fost apreciate critic de către instanța de recurs, în situația în care acestea din urmă sunt contradictorii circumstanțelor constatate, iar pe marginea acestor declarații depuse în cadrul prezentei cauze penale, au fost pornite alte două cauze penale, pe faptul depunerii cu bună știință de către martor a declarațiilor false, totodată, menționând că martorul Ciudin Mihail este prieten al inculpatului, iar martorul Gherlac Tatiana se află în relații de concubinaj cu acesta, astfel fiind evidentă intenția acestora de a ameliora situația inculpatului în vederea eludării ultimului de la răspunderea penală.

A fost respinsă și alegația inculpatului, că raportul din 22.12.2015, întocmit de către martorul Vitalie Ivanov, confirmă că automobilul nu a fost ridicat din lipsa de evacuator, dar și din cauza că Zavtoniev Ion a aruncat cheile în fântână, iar raportul dat nu a fost semnat de către martori pentru că nu i-a găsit la acel moment, însă nu le-a propus nici martorilor Gatman și Ciudin, care erau prezenți și nu au înmânat inculpatului copia acestuia pentru a-l contesta, întocmindu-l doar după ce Zavtoniev Ion s-a adresat cu o plîngere la Procuratura Generală.

În acest sens, instanța de recurs a menționat că raportul întocmit de către colaboratorul de poliție al Inspectoratului de Poliție Dubăsari Ivanov Vitalie, din data de 22 decembrie 2015, a fost semnat de către persoana care l-a întocmit, adică de către martorul, Ivanov Vitalie, iar faptul că inculpatul, Zavtoniev Ion Vladimir, a refuzat să-l semneze nu creează impedimente și nu pune la îndoială relevanța probei date, atâta timp cât martorul Ivanov Vitalie a explicat că inculpatul Zavtoniev Ion Vladimir, a refuzat să semneze raportul dat, totodată acesta a propus martorilor Ciudin Mihail și Gherlac Tatiana, să semneze, însă aceștia au refuzat.

Subsidiar, a fost reținut că martorul Gatman Mihail a explicat instanței de judecată că apropiindu-se de locul unde a fost stopat automobilul condus de către inculpatul Zavtoniev Ion Vladimir, a văzut colegii săi de serviciu, Ivanov Vitalie, Iacub Sergiu și Pogreban Dorin, ultimii comunicându-i că au stopat automobilul condus de către inculpat și au depistat că acesta este în stare de ebrietate, iar Zavtoniev Ion Vladimir a refuzat să treacă testul la alcoolemie, însă dânsul i-a explicat inculpatului

că este mai bine să treacă testarea alcoolscoptică și că în caz contrar acestuia i se va deschide o cauză penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal.

Totodată, de către instanța de recurs s-a subliniat, că conform procesului-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea aprecierii stării de ebrietate din data de 22 decembrie 2015, Zavtoniev Ion Vladimir a fost informat că refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de recoltare a probelor biologice în cadrul acestui examen medical, constituie infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

Prin urmare, a fost respins ca nefundat argumentul inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, precum că din declarațiile martorilor și din mijloacele materiale de probă nu se poate stabili când și în ce circumstanțe au fost întocmite, or, martorii audiați au relatat clar și nemijlocit data când a fost constatată fapta infracțională, precum și ora la care a fost stopat automobilul de modelul „Vaz 2106” cu n/î XXXXX, iar în actele organului de urmărire penală, pe marginea acțiunilor procesuale, este indicată nemijlocit data, ora și locul întocmirii acestora, lipsind careva incertitudini sau neclarități.

Respectiv, instanța de recurs a considerat că de către organul de urmărire penală nu au fost admise careva încălcări la întocmirea actelor procesuale, acestea conținând integral datele și condițiile vizate de norma art. 255 și art. 260 Cod de procedură penală, mai mult ca atât că inculpatul nu a indicat în ce anume constau pretense încălcări la întocmirea acestor acte procesuale.

Referitor la argumentul inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, precum că instanța de fond neîntemeiat l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate, fără a aplica prevederile art. 2 alin. (3) al Legii cu privire la amnistie, instanța de recurs l-a considerat nefondat, or, acesta nu întrunește condițiile prevăzute de art. 1 alin. (1) și (2) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, fiindcă inculpatul Zavtoniev Ion Vladimir, nici pe parcursul urmăririi penale și nici pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de fond nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii ce i se impută, pledând nevinovat, astfel că condiția de bază pentru aplicarea actului de amnistie nu a fost întrunită, de altfel inculpatul nici nu a manifestat căință activă, încercând prin diverse metode să inducă organul de urmărire penală și instanța de judecată în eroare.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs a notat că afirmația recurentului precum că nu dânsul s-ar fi aflat la volanul automobilului, are doar o conotație eronată, fiind formulată și invocată doar cu scopul de a distrage instanța de recurs de la starea de fapt a lucrurilor, corect reținută de către instanța de fond.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Zavtoniev Ion Vladimir, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, instanța de recurs, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale, a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal se califică ca infracțiune ușoară, de

motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, proporțională și legală, care va atinge scopul pedepsei penale, de corectare și reeducare a condamnatului.

6. Decizia instanței de recurs, pronunțată integral la 25 octombrie 2017, este atacată cu recurs în anulare de către condamnat, la 17 noiembrie 2017, care solicită casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată, invocând aceleași motive ca și în cererea de recurs.

La data de 01 decembrie 2017 condamnatul depune recurs suplimentar, invocând aceleași motive.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului în anulare declarat de condamnat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art.456 alin.(1) și art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

În textul art. 455 alin.(2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speță, din textul recursului declarat, Colegiul constată că recurentul solicită casarea hotărârilor de condamnare adoptate în privința sa, deoarece nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(3) Cod penal, însă nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că dispoziția art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin.(2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal reține faptul, că criticile formulate de către recurent în recursul în anulare declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond, care, ulterior au fost verificate de către instanța de recurs, asupra cărora aceasta s-a expus printr-o hotărâre motivată și argumentată, inclusiv asupra tuturor capetelor de cerere invocate de recurent.

Raportând normele citate, la textul recursurile declarate, Colegiul conchide că, recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei și nu motivează în ce constă viciul fundamental admis de instanțele ierarhic inferioare la judecarea cauzei în privința lui, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se integral argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, recursurile în anulare ale recurentului nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestora, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele de formă și de conținut, prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de condamnatul **Zavtoniev Ion Vladimir** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinesc cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **07 martie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie